

Akik új kultúrharcot akartak

„Készséggel elhiszem, hogy Lányi új barátai között akad olyan, aki lelkesen és szakszerűen védi a Dunát. Így aztán lesz mibe belelőni Lányi András, Kornis Mihályt, engem és a nyájas olvasót”.

(TAMÁS GÁSPÁR MIKLÓS, ÉLET ÉS IRODALOM, 1998. ÁPRILIS 3.)

1990 és 1994 között diszkreditálták a következő szavakat: nép, nemzet, szív, kozmopolitizmus, magyarság. Budapest, demokrata (Demokrata), keresztény, erkölcs, bor, búza, békesség, igazság, élet. Az 1994 után máig tartó időszakban a Fidesz-MPP ehhez még hozzárombolta: „polgár”. „Polgár” az ő szóhasználatukban azt jelenti, „aki velünk van”. Ők tehát a „polgárok”. Következésképpen, aki ellenük van, azok nem polgárok. Hanem mik? Nyilván a „polgári Magyarország” jövőjének ellenségei. Értsd: az ő politikai jövőjük ellenségei. Rákosiék se bántak el különül a haladás fogalmával.

(KORNIS MIHÁLY: GYOMORKESERŰ, VG, 1998. MÁJUS 22.)

„Szóhasználatukban a polgár már jó egy éve ugyanolyan tartalmatlan töltelékszó, mint volt korábban a magyar. Ugyanazt jelenti mindkettő: semmit”.

(SZABÓ MIKLÓS: ŰR ÉS POLGÁR, NÉPSZAVA, 1998. JÚNIUS 6.)

„Tudom, hogy valamennyiüknek van egy becsomagolt bőröndje, minden eshetőségre. Nem mondom, hogy csomagoljanak ki, hogyan is merném. De talán annyit mondhatok, hogy az ajtó mellől tegyék föl a szekrény teteféjére”.

(LENGYEL LÁSZLÓ: A TÖBBI NÉMA CSEND, NÉPSZAVA, 1998. JÚNIUS 6.)

„Más választásod nincs, vagy náci vagy, vagy igazat adsz nekem, illetve nekünk. És azt is vedd tudomásul, hogy él ebben az országban ötezer értelmiségi, akiknek a véleményével szemben nem lehet politikát csinálni”.

(KORNIS MIHÁLYT IDÉZI BAYER ZSOLT, DEMOKRATA, 1998. JÚNIUS 4.)

„...a Fidesz nem liberális, hanem öskonzervatív párt, amelyek csak jobbra nyitott”.

(KÓSÁNÉ KOVÁCS MAGDA, NÉPSZAVA, 1998. MÁJUS 22.)

„De tisztelt Orbán Viktor, én elég régóta polgár vagyok ebben az országban, magyar polgár, és nem önöket választottam. Nem, mert hiszek például a vallásszabadságban, az állam és az egyház szétválasztásában, az emberi jogok következetes védelmében. ...Csak azért, mert bizonyos kérdésekben másként gondolkodunk, nem kéne elvenni tőlünk magyarságunkat, polgári létünket”.

(HORN GÁBOR, ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ, SZDSZ: KI A MAGYAR POLGÁR? NÉPSZABADSÁG, 1998. MÁJUS 22.)

„A Fidesznek nincs kulturális háttere, nincs egy írója, nincsenek markáns történései”.

(BOJTÁR B. ENDRE, KOVÁCS KRISTÓF, MAGYAR NARANCS, 1998. MÁJUS 14.)

„... a diktatúra utáni első kormány ahelyett, hogy a polgári demokrácia értékeit építette volna ki (sic!)... Horthy Miklóst temette újra, a médiát famulusának tekintette, kalasnyikovokat adott el egy véres háborúhoz, nacionalista retorikát használt, pökhendi volt és a legkevésbé sem demokrata. (...) ...az új kormány tovább fogja rontani az emberi jogok rovására a rendőrségi törvényt, bekeményít a menekültügyi kérdésekben, halvány szolidaritást sem fog mutatni a romákkal, jön egy 'rendpárti' kormány”.

(PETRI LUKÁCS ÁDÁM: A SZÖVETSÉGES MDF, NÉPSZAVA, 1998. MÁJUS 27.)

„Javasolnám, hogy az 'és', a 'de', az 'is' kötőszavakat cseréljük fel a 'polgári' melléknévre, és akkor mintegy kikerekedik egy program”.

(KONRÁD GYÖRGY, MAGYAR HÍRLAP, 1998. MÁJUS 30.)

„A Fidesznek nincs ideológiája”.

(MIKLÓS GÁBOR: ÚJ MŰSOR, ÚJ FÉRFIAK, NÉPSZABADSÁG, 1998. MÁJUS 25.)

„Az Orbán-kormány esetleges felállásával újjáéledne a 90–94-es időszak magyar politikai életének alapproblémája, tudniillik az, hogy a polgári demokrácia hívei és ellenségei egy táborba keverednek össze, elmosódik közöttük a határvonal”.

(RÉVÉSZ SÁNDOR: HULLÁMVASÚT, NÉPSZAVA, 1998. MÁJUS 13.)

„A fiúk felnöttek, ám ahogyan korosodnak, úgy válnak egyre szemtelenebbé, s mint a kukac bújnak ki a földből, bárhová fordul is az ember”.

(MEGYESI GUSZTÁV, ÉLET ÉS IRODALOM, 1998. MÁJUS 15.)

„Az a bajom a hazai jobboldallal, hogy nem európai, mert csupán ígérető és gyűlölködő”.

(HORN GYULA, NÉPSZABADSÁG, 1998. MÁJUS 4.)

„A liberális demokratákat még különösen megviseli az, hogy NATO- és EU-tagjelölt hazánkban bekövetkezett a Kádár-korszak becstelen rehabilitációja...”

(TAMÁS GÁSPÁR MIKLÓS: A BŰVÉSZINAS ÉS A ROBBANTÓK, NÉPSZAVA, 1998. MÁJUS 6.)

„Programjuk tökéletes, és összegegyeztetetlen elegye egy konzervatív (republikánus) és liberális (munkáspárti) programnak. Vannak, akik az egyiket, vannak, akik a másikat szeretik. De a Fidesz-MPP elnöke minden oldalról szeretné a tejszint lefőlözni”.

(VEÉR ANDRÁS: ÖNISMERET VAGY ZAVAR?, NÉPSZABADSÁG, 1998. MÁJUS 14.)

„Amikor megláttam azt a fényképet, amin kezét fog a sátáni mosolyú néptanító és a farkas nevetésű miniduce, a hideg futott végig a hátamon”.

(POPPER PÉTER: VAN MÁSIK? NÉPSZABADSÁG, 1998. MÁJUS 8.)

„Antall József tizenötmillió magyar miniszterelnökének becézte magát, holott az országnak csak tízmillió lakosa van. (...) Polgár mindenki, az enyhén antiszemita püspöktől, az exkommunista nacionalistáig, aki szavazatokat hoz a Fidesz konyhájára”.

(EÖRSI ISTVÁN: A MAGYAR PARLAMENTI VÁLASZTÁS TÉTJE, MAGYAR HÍRLAP, 1998. MÁJUS 11.)

MAGYAR POLGÁRI DEMOKRATÁK TÁRSASÁGA

(BÁRÁNY ANZELM, ELEK ISTVÁN, GERGELY ANDRÁS, MELLÉR TAMÁS, MOLNÁR ATTILA, SCHMIDT MÁRIA, TELLÉR GYULA, TÓTH GY. LÁSZLÓ, TÖKÉCZKI LÁSZLÓ)